

Vec C-560/23 [Tang]ⁱ

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

8. september 2023

Vnútroštátny súd:

Flygtningenævnet København

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

8. september 2023

Odvolaťel' :

H (v zastúpení: DRC/Dansk Flygtningehjælp)

Odporkyňa :

Udlændingestyrelsen

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

FLYGTNINGENÆVNET

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 Zmluvy
o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ)**

Dátum podania: 8. september 2023

Vnútroštátny súd : Flygtningenævnet [*omissis*]

Odvolateľ: H (v zastúpení: DRC/Dansk Flygtningehjælp)

Odporkyňa : Udlændingestyrelsen [*omissis*]

Úvod

- 1 Flygtningenævnet [Komisia pre utečencov, Dánsko; ďalej len „Komisia pre utečencov“] rozhodla podľa článku 267 [ZFEÚ] podať na Súdny dvor Európskej únie návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu pravidiel upravujúcich lehotu obsiahnutých v článku 29 ods. 1 a 2 tzv. nariadenia „Dublin III“ [nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie); ďalej len „nariadenie Dublin“], posudzovaných spoločne s článkom 27 uvedeného nariadenia.
- 2 Na nariadenie Dublin, ktoré bolo prijaté s odkazom na Zmluvu o FEÚ, predovšetkým jej článok 78 ods. 2 písm. e), sa vzťahuje výhrada formulovaná Dánskom a v súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, toto nariadenie nezaväzuje Dánsko. Ustanovenia nariadenia Dublin sa však v Dánsku uplatňujú podľa paralelnej dohody uzavretej na medzivládnom základe a z tejto paralelnej dohody vyplýva, že je možné podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania [pozri 2006/188/ES: rozhodnutie Rady z 21. februára 2006, ktoré sa vzťahuje na uzavretie Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom, ktorá rozširuje na Dánsko platnosť ustanovení nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 ustanovujúceho kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov a nariadenia Rady (ES) č. 2725/2000, ktoré sa týka zriadenia systému Eurodac na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie Dublinského dohovoru].
- 3 Vzhľadom na povahu veci a cieľ nariadenia Dublin, ktorým je rýchle určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, je Komisia pre utečencov nútená navrhnúť, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho

konania prejednaný v skrátenej forme konaní v súlade s článkom 105 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

O právomoci Komisie pre utečencov začať prejudiciálne konanie

- 4 Komisia pre utečencov, ktorá je zriadená zákonom, je nezávislým kolektívnym kvázi súdnym* orgánom v rámci verejnej správy. Trvale vykonáva funkciu odvolacieho správneho orgánu proti správnym rozhodnutiam v azylových veciach, ktoré v prvom stupni vydáva Udlændingestyrelsen [správny úrad pre cudzincov, Dánsko; ďalej len „cudzinecký úrad“], ako to vyplýva z § 53a *udlændingeloven* [ďalej len „zákon o cudzincoch“].
- 5 Organizáciu Komisie pre utečencov upravuje § 53 zákona o cudzincoch. Komisia je zložená z predsedu a viacerých podpredsedov, ktorí všetci sú sudcami, ktorých nezávislosť chráni dánska Ústava. V komisii navyše zasadá niekoľko členov vymenovaných na návrh, ktorý podáva Advokatrådet (Rada advokátskej komory, Dánsko) a udlændinge- og integrationsministeren (minister pre prisťahovalectvo a integráciu, Dánsko). Členovia Komisie pre utečencov sú vymenovaní predsedníctvom komisie na obdobie 4 rokov s možnosťou opätovného vymenovania na ďalšie obdobie 4 rokov. Členovia komisie sú nezávislí a nemôžu dostávať ani žiadať pokyny od orgánu alebo organizácie, ktorá ich vymenúva alebo navrhuje; analogicky sa na nich vzťahujú ustanovenia § 49 až 50 *retsplejeloven* (zákon o výkone súdnictva) upravujúce sťažnosti proti sudcom na Den Særlige Klageret (Špeciálny súd, Dánsko) (pozri § 53 ods. 1 druhú a tretiu vetu zákona o cudzincoch), a možno ich odvolať z ich funkcie iba rozsudkom (pozri § 53 ods. 4 [piatu] vetu zákona o cudzincoch). Nezávislosť všetkých členov komisie je teda zaručená zákonom.
- 6 O veciach rozhodujú kolektívne predseda alebo jeden z podpredsedov komisie, ktorý zároveň predsedá zasadnutiu, advokát a úradník Udlændinge- og Integrationsministeriet (ministerstvo pre prisťahovalectvo a integráciu, Dánsko) (pozri § 53 ods. 6 zákona o cudzincoch). Rozhodnutia komisie sú prijímané väčšinou, pričom každý člen má iba jeden hlas. Konanie na komisii je kvázi súdne a má kontradiktórnu povahu, čo okrem iného znamená, že komisia môže v rámci vyšetrovania veci rozhodnúť o vypočutí cudzinca, ako aj svedkov, o získaní ďalších dôkazných prostriedkov, ako aj ustanoviť advokáta, ak si ho cudzinec nezvolil (pre viac podrobností pozri § 54 a 55 zákona o cudzincoch). Podľa § 56 ods. 8 zákona o cudzincoch sú rozhodnutia Komisie pre utečencov konečné. Znamená to, že rozhodnutia komisie nemožno napadnúť opravným prostriedkom

* Poznámka: Verzia nariadenia (EÚ) č. 604/2013 v dánskom jazyku používa systematicky, napríklad v článku 27, výraz „*en domstol eller et domstolslignende organ*“ (doslovne: „súd alebo kvázi súdny orgán“; kurzívou zvýraznil vnútroštátny súd), zatiaľ čo verzia vo francúzskom jazyku používa jednoducho výraz „*jurisdiction*“ (pozri tiež napríklad v nemčine „*Gericht*“, v švédčine „*domstol*“ alebo v taliančine „*organo giurisdizionale*“; pozri však vo verzii v anglickom jazyku „*court or tribunal*“).

na inom správnom orgáne a že možnosť súdneho preskúmania jej rozhodnutí je veľmi obmedzená.

- 7 V tomto kontexte sa Komisia pre utečencov považuje za „súdny orgán“ v zmysle článku 267 ZFEÚ, ktorý má právo podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, a to vzhľadom na jej zákonný základ, trvalosť, záväznosť jej právomoci, kontradiktórnu povahu konania, uplatňovanie právnych noriem, ako aj jej nezávislosť, v súlade s kritériami formulovanými v bode 23 rozsudku z 24. mája 2016, MT Højgaard a Züblin (C-396/14, EU:C:2016:347).

Skutkový stav veci

- 8 Dňa 25. apríla 2021 vstúpil afganský štátny príslušník H (ďalej len „cudzinec“) na dánske územie. V ten istý deň podal v Dánsku žiadosť o medzinárodnú ochranu. Z databázy Eurodac vyplýva, že cudzinec bol zaregistrovaný ako žiadateľ o azyl v Rumunsku 5. marca 2021.
- 9 Cudzinecký úrad preto 24. júna 2021 požiadal Rumunsko, aby prijalo cudzinca späť podľa článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia Dublin.
- 10 Dňa 7. júla 2021 Rumunsko akceptovalo prijatie cudzinca späť v súlade s dožiadaním Dánska z 24. júna 2021.
- 11 Dňa 19. júla 2021 prijal cudzinecký úrad rozhodnutie o odovzdaní cudzinca do Rumunska podľa článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia Dublin. Vyhlásením z toho istého dňa podal cudzinec odvolanie proti tomuto rozhodnutiu na Komisiu pre utečencov. Odvolanie malo podľa článku 27 ods. 3 písm. a) nariadenia Dublin odkladný účinok.
- 12 Dňa 28. februára 2022 Rumunsko informovalo všetky členské štáty, že od 1. marca 2022 pozastaví všetky odovzдания smerujúce do krajiny vykonávané podľa nariadenia Dublin vzhľadom na konflikt na Ukrajine a zvýšený prílev utečencov do Rumunska.
- 13 Dňa 15. marca 2022 Komisia pre utečencov vrátila vec cudzineckému úradu na opätovné preskúmanie v prvom stupni, najmä na to, aby sa úrad vyjadril k vplyvu všeobecného oznámenia urobeného rumunskými orgánmi na konkrétne rozhodnutie o odovzdaní cudzinca, ktorý podal odvolanie, do Rumunska.
- 14 Dňa 8. apríla 2022 cudzinecký úrad znovu prijal rozhodnutie o odovzdaní cudzinca do Rumunska podľa článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia Dublin. Vyhlásením z toho istého dňa podal cudzinec odvolanie proti tomuto rozhodnutiu na Komisiu pre utečencov. Odvolanie malo podľa článku 27 ods. 3 písm. a) nariadenia Dublin odkladný účinok.

- 15 Dňa 24. mája 2022 informovalo Rumunsko všetky členské štáty o tom, že pozastavenie odovzdaní smerujúcich do krajiny vykonávaných podľa nariadenia Dublin bolo zrušené.
- 16 Dňa 2. decembra 2022 Komisia pre utečencov potvrdila rozhodnutie cudzineckého úradu z 8. apríla 2022.
- 17 Dňa 2. februára 2023 zástupca cudzinca podal návrh na obnovu konania. V tejto súvislosti zástupca tvrdil, že žiadosť cudzinca o azyl mala byť vecne posúdená v Dánsku, keďže lehota upravená v prvom prípade uvedenom v článku 29 ods. 1 nariadenia Dublin už v okamihu rozhodnutia cudzineckého úradu z 8. apríla 2022 uplynula, čo malo za následok, že Dánsko je teraz zodpovedné za vecné posúdenie veci podľa článku 29 ods. 2 nariadenia. Zástupca subsidiárne tvrdil, že vec mala byť predložená Súdnu dvoru v rámci prejudiciálneho konania, keďže Súdny dvor ešte nerozhodoval o výklade článku 29 v takej veci, ako je prejednávaná vec.
- 18 Dňa 13. februára 2023 Komisia pre utečencov rozhodla znovu prejednať vec na novom zasadnutí.
- 19 Dňa 19. apríla 2023 Komisia pre utečencov potvrdila rozhodnutie cudzineckého úradu z 8. apríla 2022. Pokiaľ ide o otázku počítania lehoty zo zreteľom na článok 29 ods. 1 nariadenia Dublin, rozhodnutie obsahuje okrem iných tieto úvahy:

„...“

Vrátenie veci Komisiou pre utečencov cudzineckému úradu 15. marca 2022 malo za následok, že vec bola po rozhodnutí odvolacieho orgánu stále prejednávaná na príslušných cudzineckých orgánoch, pričom pokračovanie prejednávania veci znamenalo, že cudzinec, ktorý podal odvolanie, nemohol byť odovzdaný do Rumunska a že výkon nového rozhodnutia o odovzdaní do Rumunska, ktoré prijal cudzinecký úrad 8. apríla 2022, bol odložený počas odvolacieho konania až do nového rozhodnutia Komisie pre utečencov z 2. decembra 2022, ktorým komisia potvrdila rozhodnutie cudzineckého úradu o odovzdaní cudzinca, ktorý podal odvolanie, do Rumunska.

Ani nariadenie Dublin, ani vyššie uvedená judikatúra Súdneho dvora Európskej únie výslovne neriešia, aké dôsledky na lehotu má to, keď odvolací orgán vráti orgánu prvého stupňa vec, v ktorej bolo prijaté rozhodnutie podľa nariadenia Dublin, ale z jeho článku 29 ods. 1 vyplýva, že k odovzdaniu musí dôjsť najneskôr do šiestich mesiacov od akceptovania dožiadania iným členským štátom o prevzatie alebo prijatie späť dotknutej osoby alebo konečného rozhodnutia o odvolaní alebo preskúmaní, ak majú v súlade s článkom 27 ods. 3 odkladný účinok. Ak sa odovzdanie neuskutoční v lehote šiestich mesiacov, zodpovedný členský štát bude podľa článku 29 ods. 2 zbavený svojej povinnosti prevziať alebo prijať späť dotknutú osobu a táto zodpovednosť sa presunie na žiadajúci členský štát.

Táto lehota sa môže predĺžiť najviac na jeden rok, ak sa odovzdanie nemohlo uskutočniť kvôli uväzneniu dotknutej osoby, alebo najviac na osemnásť mesiacov, ak je dotknutá osoba na úteku.

V každom prípade, za okolností prejednávanej veci – keď bolo vrátenie veci odôvodnené úplne nepredvídanými okolnosťami, ktoré nebolo možné vytýkať príslušným cudzineckým orgánom –, sa Komisia pre utečencov domnieva, že najviac v súlade s ustanovením článku 27 nariadenia Dublin – ako aj *ratio legis* tohto ustanovenia týkajúceho sa práva na účinný opravný prostriedok proti rozhodnutiam prijatým podľa článku 18 ods. 1 písm. a) a c) nariadenia (pozri v tejto súvislosti aj jeho odôvodnenie 19 a článok 47 Charty základných práv Európskej únie) – je vykladať nariadenie v tom zmysle, že šesťmesačná lehota upravená v druhom prípade uvedenom v jeho článku 29 ods. 1 začala v tomto prípade plynúť až od konečného rozhodnutia Komisie pre utečencov z 2. decembra 2022, a to aj keď vrátenie veci, o ktorom rozhodla komisia 15. marca 2022, mohlo mať za následok, že cudzinecký úrad rozhodne o tom, že cudzinca, ktorý podal odvolanie, neodovzdá do Rumunska.

Komisia pre utečencov sa preto domnieva, že nie je dôvodné rozhodnúť, že žiadosť cudzinca, ktorý podal odvolanie, o azyl musí byť odteraz vecne posúdená v Dánsku...

...“

- 20 Dňa 4. mája 2023 Komisia pre utečencov na návrh [mimovládnej organizácie Danish Refugee Council/Dansk Flygtningehjælp (ďalej len „DRC“)] rozhodla obnoviť konanie, aby opätovne preskúmala výklad pravidiel upravujúcich lehotu, obsiahnutých v článku 29 ods. 1 a 2, posudzovaných spoločne s článkom 27 nariadenia Dublin. Vo svojom návrhu na obnovu konania DRC predovšetkým odkázala na rozsudok Súdneho dvora z 30. marca 2023, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (Pozastavenie plynutia lehoty na odovzdanie v odvolacom konaní) (C-556/21, EU:C:2023:272), a tvrdila, že so zreteľom na nariadenie Dublin bola v okamihu rozhodnutia cudzineckého úradu z 8. apríla 2022 zodpovednosť prenesená na Dánsko (pozri článok 29 ods. 2 nariadenia).
- 21 V rámci preskúmania pôvodného a druhého odvolania, ako aj v rámci prvého vrátenia veci na opätovné preskúmanie, bol odložený výkon príkazu na vyhostenie, čo je rovnako aj prípad súčasného vrátenia veci na opätovné preskúmanie.

Relevantné ustanovenia práva Únie

- 22 Relevantnou právnou úpravou Únie je článok 29 ods. 1 a 2 nariadenia [Dublin], posudzovaný spoločne s článkami 18 a 27 nariadenia a jeho odôvodneniami 4, 5 a 19, ako aj s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie [ďalej len „Charta“].

- 23 Článok 29 ods. 1 nariadenia okrem iného stanovuje, že odovzdanie žiadateľa alebo inej osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d) zo žiadajúceho členského štátu do zodpovedného členského štátu sa uskutoční v súlade s vnútroštátnym právom žiadajúceho členského štátu, po porade medzi dotknutými členskými štátmi, akonáhle to je prakticky možné a najneskôr do šiestich mesiacov od akceptovania dožiadania iným členským štátom o prevzatie alebo prijatie späť dotknutej osoby alebo konečného rozhodnutia o odvolaní alebo preskúmaní, ak majú v súlade s článkom 27 ods. 3 odkladný účinok. Ak sa odovzdanie neuskutoční v lehote šiestich mesiacov upravenej v odseku 1 článku 29 nariadenia, odsek 2 stanovuje, že zodpovedný členský štát bude zbavený svojej povinnosti prevziať alebo prijať späť dotknutú osobu a táto zodpovednosť sa presunie na žiadajúci členský štát. Táto lehota sa môže predĺžiť najviac na jeden rok, ak sa odovzdanie nemohlo uskutočniť kvôli uväzneniu dotknutej osoby, alebo najviac na osemnásť mesiacov, ak je dotknutá osoba na úteku.
- 24 Z článku 27 nariadenia vyplýva, že taký cudzinec, ako je uvedený v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d), má právo na účinný opravný prostriedok vo forme odvolania proti rozhodnutiu o odovzdaní alebo vo forme vecného alebo právneho preskúmania tohto rozhodnutia, a to na súde.
- 25 Preambula nariadenia Dublin (odôvodnenia 4, 5 a 19) zdôrazňuje význam jasnej a uplatniteľnej metódy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl. Takáto metóda by mala byť založená na objektívnych a spravodlivých kritériách ako pre členské štáty, tak aj pre dotknuté osoby a mala by umožniť najmä rýchle určenie zodpovedného členského štátu, aby bol zaručený efektívny prístup k postupom na udelenie medzinárodnej ochrany a aby nebolo ohrozené rýchle vybavovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu. V súvislosti s rozhodnutiami o odovzdaní do zodpovedného členského štátu by sa mali stanoviť právne záruky a právo na účinný prostriedok nápravy predovšetkým v súlade s článkom 47 Charty.
- 26 Súdny dvor rozhodoval vo viacerých rozsudkoch o výklade článku 29 ods. 1 a 2 a článku 27 nariadenia Dublin, a Komisia pre utečencov si je vedomá toho, že judikatúra Súdneho dvora prijala reštriktívny výklad lehôt stanovených v nariadení Dublin, ako to vyplýva, okrem rozhodnutí citovaných v bodoch 32 a 33 nižšie, aj z rozsudkov z 31. mája 2018, Hassan (C-647/16, EU:C:2018:368), zo 7. júna 2016, Ghezelbash (C-63/15, EU:C:2016:409), z 25. októbra 2017, Shiri (C-201/16, EU:C:2017:805), a z 5. júla 2018, X (C-213/17, EU:C:2018:538).
- 27 Zrejme naposledy rozhodoval Súdny dvor o ustanoveniach nariadenia Dublin upravujúcich lehotu v rozsudku z 30. marca 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Pozastavenie plynutia lehoty na odovzdanie v odvolacom konaní) (C-556/21, EU:C:2023:272), v ktorom rozhodol, že článok 29 ods. 1 a 2 nariadenia v spojení s jeho článkom 27 ods. 3 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu v druhostupňovom konaní o opravnom prostriedku proti rozsudku, ktorým bolo

zrušené rozhodnutie o odovzdaní, umožňuje prijať na návrh príslušných orgánov predbežné opatrenie, ktoré im umožní neprijať nové rozhodnutie až do rozhodnutia o tomto opravnom prostriedku a ktorého cieľom alebo účinkom je pozastavenie plynutia lehoty na odovzdanie až do tohto rozhodnutia, za predpokladu, že takéto opatrenie možno prijať len vtedy, ak bol výkon rozhodnutia o odovzdaní odložený podľa článku 27 ods. 3 alebo 4 uvedeného nariadenia počas preskúmania odvolania v prvostupňovom konaní. Navyše v bode 24 tohto rozsudku sa uvádza, že z článku 29 ods. 1 nariadenia Dublin a najmä z použitia slovného spojenia „konečné rozhodnutie“ vyplýva, že normotvorca Únie mal v úmysle, aby lehota na odovzdanie začala plynúť až od momentu, keď sa rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu o odovzdaní stane právoplatným, po vyčerpaní opravných prostriedkov stanovených právnym poriadkom dotknutého členského štátu, za predpokladu, že výkon rozhodnutia o odovzdaní bol na základe článku 27 ods. 3 alebo 4 tohto nariadenia odložený.

Relevantné ustanovenia vnútroštátneho práva

- 28 V prejednávanej veci vznikli pochybnosti o výklade ustanovení upravujúcich lehotu obsiahnutých v článku 29 ods. 1 nariadenia Dublin z dôvodu, že Komisia pre utečencov v rámci preskúmania podľa článku 27 nariadenia v súlade s pravidlami vnútroštátneho správneho práva nariadila vrátenie veci cudzineckému úradu na opätovné preskúmanie v prvostupňovom konaní.
- 29 Podľa dánskeho správneho práva dochádza k vráteniu veci vtedy, keď orgán vyššieho stupňa zruší rozhodnutie prijaté orgánom nižšieho stupňa, po čom je vec vrátená orgánu nižšieho stupňa na opätovné preskúmanie. Vrátenie veci tak má za následok zrušenie rozhodnutia orgánu nižšieho stupňa.
- 30 V dánskom správnom práve môže dôjsť k vráteniu veci v zásade v troch prípadoch: 1) ak vec nie je dostatočne objasnená pred rozhodnutím vydaným v prvostupňovom konaní, 2) ak pri prejednávaní veci v prvostupňovom konaní došlo k závažným pochybeniam alebo 3) ak vyjdú najavo nové informácie významné pre pôvodné rozhodnutie.
- 31 Vrátenie veci má teda za následok, že orgány stále prejednávajú vec a že nové rozhodnutie prijaté v prvostupňovom je možné napadnúť na odvolacom orgáne.

Tvrdenia účastníkov konania

- 32 Cudzinecký úrad tvrdil, že lehota upravená v článku 29 ods. 1 nariadenia Dublin v prejednávanej veci neuplynula, a predovšetkým pripomenul, že toto ustanovenie zohľadňuje zásadu, podľa ktorej lehota na výkon odovzdania nesmie uplynúť v prípade odvolania s odkladným účinkom v súlade s článkom 27 ods. 3 nariadenia, keďže táto lehota začína plynúť až po tom, čo bolo právoplatne rozhodnuté o odvolaní, ako to vyplýva z rozsudkov z 29. januára 2009, Petrosian (C-19/08, EU:C:2009:41), bod 45, a z 26. júla 2017, A.S. (C-490/16,

EU:C:2017:585), body 58 a 60. Takéto konečné rozhodnutie však bolo vydané až vtedy, keď Komisia pre utečencov prijala rozhodnutie z 2. decembra 2022.

- 33 Zástupcovia cudzinca (teda advokát ustanovený na jeho zastupovanie a DRC) tvrdili, že lehota upravená v článku 29 ods. 1 nariadenia Dublin už uplynula v okamihu, keď cudzinecký úrad 8. apríla 2022 prijal svoje nové rozhodnutie po vrátení veci, o ktorom rozhodla Komisia pre utečencov 15. marca 2022, a ktoré malo za následok zrušenie rozhodnutia cudzineckého úradu z 19. júla 2021. V okamihu, keď cudzinecký úrad prijal svoje nové rozhodnutie z 8. apríla 2022, už uplynulo viac ako šesť mesiacov od kedy bolo doručené akceptovanie dožiadania o prijatie späť rumunskými orgánmi, takže z článku 29 ods. 1 nariadenia Dublin priamo vyplýva, že Dánsko zodpovedá za posúdenie žiadosti cudzinca o azyl. Nové rozhodnutie o odovzdaní, prijaté prvostupňovým orgánom po vrátení veci, musí byť teda prijaté v lehote šiestich mesiacov od doručenia akceptovania zodpovedného členského štátu. Okrem iného odkázali na kogentnú povahu lehôt upravených v článku 29 ods. 1 a 2 nariadenia, ako aj v rozsudkoch z 13. novembra 2018, X a X (C-47/17 a C-48/17, EU:C:2018:900), bod 70, z 19. marca 2019, Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218), body 59 a 60, z 31. marca 2022, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl e.a. (Umiestnenie žiadateľa o azyl na psychiatrickom oddelení nemocnice) (C-231/21, EU:C:2022:237), body 54 až 56, a z 22. septembra 2022, Bundesrepublik Deutschland (Správny odklad výkonu rozhodnutia o odovzdaní) (C-245/21 a C-248/21, EU:C:2022:709), body 65 až 68. Ani znenie týchto ustanovení, ani ich účel neumožňujú dospieť k záveru, že rozhodnutie Komisie pre utečencov z 15. marca 2022 o vrátení veci predstavuje „konečné“ rozhodnutie, ktoré odôvodňuje novú šesťmesačnú lehodu podľa nariadenia. V nadväznosti na rozsudok z 30. marca 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Pozastavenie plynutia lehoty na odovzdanie v odvolacom konaní) (C-556/21, EU:C:2023:272), je dôvodné tvrdiť, že rozhodnutie o vrátení veci z 15. marca 2022 malo za následok zrušenie rozhodnutia cudzineckého úradu z 19. júla 2021 a že to teda už nie je rozhodnutie o odovzdaní, ktoré bolo možné považovať za predmet odvolania alebo ktorého výkon mohol byť odložený podľa článku 27 nariadenia Dublin. Okrem toho tvrdili, že rozsudok z 29. januára 2009, Petrosian (C-19/08, EU:C:2009:41), sa týka starého nariadenia „Dublin II“, pričom súčasné nariadenie („Dublin III“) upravuje vyššiu ochranu žiadateľov o azyl v rámci tzv. „dublinského“ postupu, a to aj pokiaľ ide o úpravu odkladného účinku, a že rozsudok z 26. júla 2017, A.S. (C-490/16, EU:C:2017:585) sa týka inej situácie ako je situácia prejednávanej veci, pretože sa týka iba odvolania na súde v zmysle článku 27 ods. 3 nariadenia, podľa ktorého je priznaný odkladný účinok.

Kontext otázky položenej Komisiou pre utečencov

- 34 V prejednávanej veci je situácia nasledovná. Cudzinecký úrad v šesťmesačnej lehote upravenej v prvom prípade uvedenom v článku 29 ods. 1 nariadenia Dublin rozhodol o odovzdaní cudzinca do Rumunska podľa článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia. Keďže toto rozhodnutie bolo napadnuté na Komisii pre utečencov ako

na odvolacom orgáne (pozri článok 27 nariadenia Dublin), táto komisia 15. marca 2022 rozhodla o vrátení veci cudzineckému úradu na opätovné preskúmanie v prvostupňovom konaní z dôvodu, že rumunské orgány rozhodli o pozastavení odovzdania podľa dublinského postupu do Rumunska od 1. marca 2022 vzhľadom na konflikt na Ukrajine a zvýšený prílev utečencov do Rumunska. Následne 8. apríla 2022 cudzinecký úrad znovu prijal rozhodnutie o odovzdaní cudzinca, ktorý podal odvolanie, do Rumunska podľa článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia Dublin, a toto rozhodnutie – prijaté po uplynutí šesťmesačnej lehoty upravenej v prvom prípade uvedenom v článku 29 ods. 1 nariadenia Dublin od akceptovania odovzdania zodpovedným členským štátom – bolo predmetom odvolania podaného na Komisiu pre utečencov, ktoré bolo podané v lehote upravenej vo vnútroštátnej právnej úprave. Komisia pre utečencov potom právoplatne rozhodla o tomto odvolaní vo svojom rozhodnutí z 2. decembra 2022, prijatom po vrátení veci, o ktorom rozhodla 15. marca 2022, a následnom potvrdení rozhodnutia o odovzdaní cudzineckým úradom 8. apríla 2022.

- 35 Komisia pre utečencov mohla namiesto nariadenia vrátenia veci 15. marca 2022 tiež prerušiť konanie, ktoré na nej prebiehalo, aby mohla, prípadne prostredníctvom cudzineckého úradu, získať ďalšie informácie o vývoji situácie v Rumunsku a v takomto prípade by problém, o ktorý ide v prejednávanej veci, nevznikol. Z druhého prípadu uvedeného v článku 29 ods. 1 nariadenia Dublin totiž vyplýva, že k odovzdaniu musí dôjsť v šesťmesačnej lehote od konečného rozhodnutia o odvolaní alebo preskúmaní, ak majú v súlade s článkom 27 ods. 3 nariadenia odkladný účinok. Podľa Komisie pre utečencov je však jasné, že takýto postup znamená menšiu právnu ochranu cudzinca ako jej vlastný postup, pri ktorom je vec vrátená cudzineckému úradu, čo dáva cudzincovi možnosť nového preskúmania veci na dvoch stupňoch.
- 36 V tomto prípade bolo vrátenie veci odôvodnené vonkajšími a úplne nepredvídanými okolnosťami, ktoré nebolo možné vytýkať cudzineckému úradu, a to tým, že zodpovedný členský štát, teda Rumunsko, po tom, čo akceptovalo odovzdanie, pozastavilo vo všeobecnosti odovzdania podľa nariadenia Dublin vzhľadom na konflikt na Ukrajine a zvýšený prílev cudzincov do krajiny. Komisia pre utečencov chce teda prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania získať vysvetlenie výkladu pravidiel upravujúcich lehotu obsiahnutých v článku 29 ods. 1 a 2 nariadenia Dublin v spojení s jeho článkom 27 v takej situácii, o akú ide, ktorá podľa jej názoru zrejme nie je výslovne upravená nariadením, vrátane vysvetlenia otázky, či je na základe zásady procesnej autonómie členským štátom ponechaná voľnosť pri výpočte lehoty od dátumu konečného meritórneho rozhodnutia vo veci, pričom tieto členské štáty uplatňujú pravidlá vnútroštátneho správneho práva a okrem toho dodržiavajú zásady ekvivalencie a efektivity zakotvené právom Únie [pozri rozsudok z 15. apríla 2021, État belge (Okolnosti, ktoré nastali po rozhodnutí o odovzdaní) (C-194/19, EU:C:2021:270), bod 42]. V tomto prípade bol týmto dátumom dátum rozhodnutia Komisie pre utečencov z 2. decembra 2022, ktoré potvrdilo nové rozhodnutie o odovzdaní cudzinca prijaté cudzineckým úradom 8. apríla 2022.

Položená otázka

- 37 V kontexte vysvetlenom vyššie je Súdny dvor požiadaný, aby odpovedal na túto otázku:

Majú sa pravidlá upravujúce lehotu, formulované v článku 29 ods. 1 a 2 nariadenia Dublin, vykladať v tom zmysle, že šesťmesačná lehota upravená v druhom prípade uvedenom v článku 29 ods. 1 nariadenia začína plynúť od konečného meritórneho rozhodnutia v situácii, keď taký odvolací orgán žiadajúceho členského štátu, ako je uvedený v článku 27 nariadenia, vrátil vec, v ktorej bolo vydané rozhodnutie o odovzdaní, príslušnému prvostupňovému orgánu, ktorý následne prijal nové rozhodnutie o odovzdaní viac ako šesť mesiacov po tom, čo bolo doručené akceptovanie prijatia späť zodpovedným členským štátom – najmä keď je vrátenie odôvodnené tým, že zodpovedný členský štát, ktorý pôvodne akceptoval odovzdanie, prijal neskôr rozhodnutie o všeobecnom pozastavení odovzdaní vykonávaných podľa nariadenia Dublin –, a keď je príkaz na vyhostenie dotknutého cudzinca priznaný odkladný účinok?

[*omissis*]

[*omissis*]

[meno]

(predseda, sudca
odvolacieho súdu)

[*omissis*]

[meno]

(člen určený Radou
advokátskej komory)

[*omissis*]

[meno]

(člen určený ministrom pre
prist'ahovalectvo a integráciu)